

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
מ"א א ³	ממ"א	מים מאנטיכי	משנה: מוליאד הגרוף שותין ממנו בשבת. אנטיכי, אע"פ שגרופה - אין שותין הימנה. תניא: אנטיכי אין שותין ממנה מפני שנחושתה מחממתה (הקרקעית שלה). הלכה: מוליאד שותין ממנו, מפני שאינו מוסיף הבל. אנטיכי לא, מפני שמוסיף הבל.
מ"ב א ¹	ממ"ב	ממתכת בוערת הגחלת	אמר שמואל: מכבין גחלת של מתכת ברשות הרבים בשביל שלא יזוקו בה רבים, אבל לא גחלת של עץ. הלכה: גחלת המונחת במקום שרבים ניזוקין בה, אם היא של מתכת יכול לכבותה, וכן אם היא של עץ, ולרמב"ם אסור בשל עץ.
מ"ג א ³	ממ"ג	מכסה מגשמים	ת"ש: פורסין מחצלת על גבי כוורת דבורים בשבת, בחמה מפני החמה, ובגשמים מפני הגשמים. הלכה: ניטל כלי לצורך דבר שאינו ניטל. ולכן מותר לכסות כוורת דבורים במחצלת, מפני הגשמים או מפני החמה.
מ"ד א ¹	ממ"ד	מוקצה מדלק בין השמשות	משנה: מטלטלין נר חדש אבל לא ישן, ר"ש אומר: כל הנרות ניטלין חוץ מהנר הדולק בשבת. הלכה: נר שדלק בשבת - כיוון שדלק בבין השמשות, הוקצה לכל השבת, ואפילו כבה אסור לטלטלו.
מ"ה א ²	ממ"ה	מוקצה מהדולק לר' שמעון	בעא מיניה ר"ל מר' יוחנן: חטים שזרען מהו? כי לית ליה לר' שמעון מוקצה - היכא דלא דחייה בידיים, אבל דחייה - אית ליה מוקצה? אמר ליה: אין לר"ש מוקצה אלא בשמן שבנר בשעה שדולק. הלכה: לר"ש אפילו חטים שזרען אינן מוקצה.
מ"ו א ¹	ממ"ו	מנורה מזרכת מחוליות	הילכך: מנורת חוליות, בין גדולה בין קטנה - אסורה בטלטול. בגדולה שיש בה חידקי אסורה אטו גדולה דחוליות. הלכה: מנורה שאין בה חוליות מותר לטלטלה, ואם יש בה חוליות - בין גדולה בין קטנה אסור, ואם יש בגדולה חריצים כעין חוליות - אסור.
מ"ז ב ³	ממ"ז	מתחמם מזיתים מוסיף הבל, גפת מזיתים	משנה: במה טומנין ובמה אין טומנין? אין טומנין לא בגפת ולא בזבל... לענין אסוקי הבלא - זיתים מסקי הבלא. הלכה: אסור להטמין אפילו מערב שבת במה שמוסיף הבל, וכגון בגפת של זיתים, ודלא כר' שמעון.
מ"ח א ¹	ממ"ח	מים מחמם	ההוא עבדא דאנח כוזא דמיא אפומא דקומקומא, נזהיה רבה, א"ל ר' זירא: מאי שנא ממיחם על גבי מיחם? א"ל: התם אוקמי קא מוקים, הכא אולודי קא מוליד. הלכה: אין להניח בשבת צונן על גבי מיחם רותח, מפני שמוליד בו חום.
מ"ט א ¹	ממ"ט	מוכין מטמין	במשנה: אין טומנין... ולא בתבן ולא בזגין ולא במוכין ולא בעשבין בזמן שהן לחין... אפילו מחמת עצמן. הלכה: אסור להטמין בזגין ומוכין ועשבין, בזמן שהן לחים אפילו מחמת עצמן, מפני שמוסיפין הבל, וביבשים מותר להטמין מערב שבת.
נ' א ¹	ממ"נ	מנער את הכיסוי	במשנה: טומנין בגיזי צמר ואין מטלטלין אותן, כיצד יעשה? נוטל את הכיסוי והן נופלות. אמר רבא: לא שנו אלא שלא טמן בהן עד עכשיו, אבל טמן בהן - מטלטלין אותן. הלכה: אם טמן בגיזי צמר שלא יחדן לכך - מנער הכיסוי והן נופלות.